

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Sžo/20/2013
Identifikačné číslo spisu:	1011201204
Dátum vydania rozhodnutia:	21.08.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Závadská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1011201204.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu C. bytom v C., zastúpeného JUDr. Stanislavom Jakubčíkom, advokátom v Bratislave, Kutlíkova ul. č. 17, proti žalovanému Ministerstvu obrany Slovenskej republiky - Generálny štáb ozbrojených síl Slovenskej republiky so sídlom v Bratislave, Kutuzovova ul. č. 8, o obnovu konania, o odvolaní účastníkov proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 31. mája 2013, č.k. 4S/123/2011-71, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie účastníkov o d m i e t a .

Žiadny z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 31. mája 2013, č.k. 4S/123/2011-71, podľa § 250j ods. 2 písm. e) OSP zrušil rozhodnutie žalovaného z 9. mája 2011 číslo ŠbPO-147/2-17/2011 a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Súčasne zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 317,52 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca včas odvolanie a namietal, že súd prvého stupňa sa nemal uspokojiť so zrušením rozhodnutia správneho orgánu druhého stupňa a tvrdil, že súd bol povinný zrušiť aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa. Súčasne žiadal priznať náhradu trov odvolacieho konania.

Odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa podal aj žalovaný a namietal, že súd rozhodol vecne nesprávne, lebo dôvod na obnovu konania neexistoval. Žiadal preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť a žalobu zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s v spojení s § 246c OSP) preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa a dospel k záveru, že odvolaniu účastníkov nemožno vyhovieť.

Zo spisov vyplýva, že rozsudok súdu prvého stupňa obsahoval správne právne poučenie o mieste a čase

podania opravného prostriedku.

Včasnosť podania opravného prostriedku súd posudzuje podľa § 204 ods. 1 a 2 OSP. Pre včasnosť podania opravného prostriedku nestačí, aby bol adresovaný alebo podaný na príslušnom súde, ale musí byť podaný v zákonnej lehote.

Žalovaný prevzal rozsudok súdu prvého stupňa 22. júla 2013, preto mu pätnásťdňová lehota na podanie odvolania začala plynúť 23. júla 2013 a uplynula 6. augusta 2013, ktorý bol riadnym pracovným dňom.

Z dôvodu, že žalovaný podal opravný prostriedok proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa oneskorene až 7. augusta 2013, nemá jeho odvolanie účinky včas podaného opravného prostriedku, lebo odvolanie žalovaného bolo podané elektronicky až po uplynutí odvolacej lehoty. Žalovaný preto svoje odvolanie nepodal včas.

V dôsledku tejto skutočnosti musel odvolací súd odvolanie žalovaného ako oneskorene podané odmietnuť podľa § 218 ods. 1 písm. a) v spojení s § 246c a § 250ja OSP.

Pri skúmaní prípustnosti odvolania žalobcu odvolací súd vychádzal z § 201 OSP, ktorý ustanovuje okruh osôb, ktoré sú oprávnené podať odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa. Na podanie odvolania sú oprávnení účastníci konania, a to len ten z účastníkov, ktorému rozsudkom bola spôsobená určitá ujma. Odvolanie preto nemôže podať ten z účastníkov, ktorému sa rozhodnutím v celom rozsahu vyhovel.

Zo spisov vyplýva, že žalobca žiadal o preskúmanie rozhodnutia z 9. mája 2011 číslo ŠbPO-147/2-17/2011, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu zo 7. februára 2011 číslo PÚ-26-5/2011o nepovolení obnovy konania vo veci prepustenia žalobcu zo služobného pomeru vojaka z povolania. Krajský súd dospel k záveru, že rozhodnutie správneho orgánu nie je v súlade so zákonom, a preto napadnuté rozhodnutie žalovaného podľa § 250j ods. 2 písm. e) OSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Krajský súd takýmto svojím rozhodnutím žalobcovi v celom rozsahu vyhovel, preto žalobca nie je osobou, oprávnenou podať proti rozsudku súdu prvého stupňa odvolanie. Námietku, že bolo povinnosťou súdu prvého stupňa zrušiť aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa nemohol odvolací súd zohľadniť, lebo je vecou úvahy súdu, aby zvažil, či je potrebné zrušiť aj rozhodnutie správneho orgánu. Táto jeho úvaha nemá vplyv na záver, že žalobcovi súd vyhovel v celom rozsahu, lebo právoplatné rozhodnutie správneho orgánu bolo zrušené a je v právomoci žalovaného aby posúdil, či rozhodne sám, alebo či zruší aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto aj odvolanie žalobcu podľa § 218 ods. 1 písm. b) OSP odmietol.

Odvolací súd účastníkom náhradu trov odvolacieho konania podľa § 250k OSP nepriznal, lebo v odvolacom konaní neboli úspešní.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok